

3. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności związanej z wrażeniem odnoszonym przez konkurentów uznając wrażenie to za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się ze spółek Tycsa PSC i GSW oraz spółek zależnych GSW. Tym samym Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu okoliczności faktycznych i materiału dowodowego odnośnie wrażenia odnoszonego przez konkurentów.
4. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności polegającej na występowaniu tych samych osób wśród personelu spółek TQ, GSW oraz spółek zależnych GSW, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się z tych spółek, dla której GSW była spółką dominującą.
5. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy kwalifikacji pewnych okoliczności faktycznych, a mianowicie podziału działalności wytwórczej i tej związanej ze sprzedażą pomiędzy cztery przedsiębiorstwa, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się TQ, GSW oraz spółek zależnych GSW.
6. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przyjmując przy ocenie wywierania decydującego wpływu nieprawidłowe kryterium prawne oraz, w każdym razie, uchybił obowiązkowi uzasadnienia w zakresie dotyczącym decydującego wpływu, jaki spółka GSW miała wywierać na spółkę TQ.
7. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie uchybił obowiązkowi spoczywającym na nim w zakresie sprawowanej kontroli sądowej oddalając przedstawiony przez skarżącą argument, zgodnie z którym spółka GSW nie wywierała decydującego wpływu na spółkę TQ.
8. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa związanego z przysługującym skarżącej prawem do obrony uznając, że, w zakresie, w jakim Komisja oparła swą ocenę zdolności płatniczej skarżącej na okolicznościach znanych tej skarżącej i przez nią przedstawionych, instytucja ta uwzględniła przysługujące tej skarżącej prawo do bycia wysłuchaną.
9. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie w nieprawidłowy sposób wykonał uprawnienia przysługujące mu w dziedzinie kontroli sądowej, a także – miał dopuścić się naruszenia prawa ze względu na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia. Wreszcie, miał on dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu materiału dowodowego dotyczącego możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego.
10. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie – nie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania ze względu na uznanie, że skarżąca nie przekazała Komisji informacji koniecznej do dokonania oceny wielkości majątku jej udziałowców; ponadto Sąd miał uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przyczyn, dla których powołane przez skarżącą sprawozdania sporządzone przez firmę Deloitte miały być pozbawione jakiegokolwiek mocy dowodowej.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach
połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./
Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.**

(Sprawa C-461/16 P)

(2016/C 392/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-426/10, *Moreda-Riviere Trefilerías/Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach

Zarzuty i główne argumenty

W przedmiocie posiadanego przez spółkę MRT statusu następcy prawnego:

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przyjmując niewłaściwe kryterium prawne w ocenie następstwa prawnego przedsiębiorstw, a w szczególności – następstwa prawnego MRT wobec spółki *Trenzas y Cables*.
2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych uznając MRT za odpowiedzialną ze zachowania spółki *Trenzas y Cables* ze względu na to, że miała ona być następcą prawnym tejże spółki w okresie od dnia 10 czerwca 1993 r. do dnia 19 października 1996 r.
3. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa polegającego na braku uzasadnienia tego, że nie uwzględnił on twierdzeń podniesionych przez skarżącą odnośnie podwójnego przypisania odpowiedzialności.

W przedmiocie elementów dodatkowych:

4. Sąd miał ponadto dopuścić się naruszenia prawa przy stosowaniu odpowiedniego kryterium prawnego oraz uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na to, że nie wyjaśnił powodów, dla których powołane przez MRT oświadczenia złożone pod przysięgą przez dyrektorów generalnych spółki *Trenzas y Cables* są bezpodstawne.
5. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności związanej z wrażeniem odnoszonym przez konkurentów uznając wrażenie to za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się ze spółek *Trenzas y Cables* i GSW oraz spółek zależnych GSW. Tym samym Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu okoliczności faktycznych i materiału dowodowego odnośnie wrażenia odnoszonego przez konkurentów.
6. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności polegającej na występowaniu tych samych osób wśród personelu spółek *Trenzas y Cables*, GSW oraz spółek zależnych GSW, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu tego, że spółki zależne GSW nie zachowywały się w sposób niezależny od ich spółki dominującej.
7. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy kwalifikacji pewnych okoliczności faktycznych, a mianowicie spotkania przedstawicieli spółki *Trenzas y Cables* z jej konkurentem, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu tego, że spółka *Trenzas y Cables*, której spółka MRT miała być następcą prawnym, *quod non*, stanowią jedną jednostkę gospodarczej, której GSW jest spółką dominującą.

W przedmiocie dowodów przedstawionych celem obalenia domniemania:

8. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie uchybił obowiązkom spoczywającym na nim w zakresie sprawowanej kontroli sądowej oddalając przedstawiony przez skarżącą argument, zgodnie z którym spółka nie należała ona do jednostki gospodarczej składającej się ze spółek *Trenzas y Cables*, GSW i spółek zależnych GSW, oraz nawet nie podejmując próby dokonania oceny materiału dowodowego przedstawionego w celu obalenia domniemania rzekomego wywierania decydującego wpływu.
9. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa związanego z prawem do obrony uznając, że, w zakresie, w jakim Komisja oparła swą ocenę zdolności płatniczej skarżącej na okolicznościach znanych tej skarżącej i przez nią przedstawionych, instytucja ta uwzględniła przysługujące tej skarżącej prawo do bycia wysłuchaną.

10. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie w nieprawidłowy sposób wykonał uprawnienia przysługujące mu w dziedzinie kontroli sądowej, a także – miał dopuścić się naruszenia prawa ze względu na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia. Wreszcie, miał on dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu materiału dowodowego dotyczącego możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego.
 11. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie – nie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania ze względu na uznanie, że skarżąca nie przekazała Komisji informacji koniecznej do dokonania oceny wielkości majątku jej udziałowców; ponadto Sąd miał uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przyczyn, dla których powołane przez skarżącą sprawozdania sporządzone przez firmę Deloitte miały być pozbawione jakiegokolwiek mocy dowodowej.
-